

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ
Юридичний факультет
Кафедра кримінального, кримінально-виконавчого права та
кримінології



МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

***щодо виконання та захисту курсової роботи
з навчальної дисципліни «Кримінальне право»***

***для курсантів, студентів, слухачів денної і заочної форм
навчання підготовки фахівців, які навчаються
на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти
з галузі знань 081 «Право»***

Чернігів
2018

УДК 34 (477)
Д 33

Денисов С. Ф., Звенигородський О. М. Методичні рекомендації щодо виконання та захисту курсової роботи з навчальної дисципліни «Кримінальне право» / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. *С. Ф. Денисова*. – Чернігів : Академія ДПтС, 2018. – 33 с.

Рецензент

доктор юридичних наук, професор *А. В. Савченко* (Національна академія внутрішніх справ, м. Київ)

Методичні рекомендації обговорені і затверджені на засіданні кафедри кримінального, кримінально-виконавчого права та кримінології
« 30 » березня 2018 року, протокол № 3.

© Денисов С. Ф. , Звенигородський О. М., 2018
© Академія Державної пенітенціарної служби, 2018

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО КУРСОВОЇ РОБОТИ

ВСТУП

Одним з важливих етапів процесу підготовки висококваліфікованих спеціалістів юриспруденції є написання та захист курсових робіт. Навчальним планом з підготовки фахівців, які навчаються на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти передбачено написання курсових робіт курсантами, студентами та слухачами.

Курсова робота є своєрідним підсумком здобутих курсантом, студентом, слухачем теоретичних знань з певної дисципліни, практичних умінь і навиків майбутнього фаху. Це творчий екзамен, завдяки якому перевіряється рівень самостійного мислення автора, його вміння збирати й аналізувати матеріал, робити узагальнюючі висновки, тобто практично застосовувати знання, набуті в процесі навчання.

У процесі виконання курсових робіт курсанти, студенти, слухачі оволодівають прийомами підбору, систематизації та правильного використання нормативного та наукового матеріалу, вмінням їх правильного аналізу, підсумовування й узагальнення. У них поступово формується і розвивається наукове мислення, виробляються навички самостійного письмового викладання та оформлення результатів науково-дослідної роботи.

Мета даних методичних вказівок допомогти курсантам, студентам, слухачам правильно вибрати тему курсової роботи, скласти план, написати текст, оформити результати дослідження.

Знання вимог і дотримання порад, викладені у даних рекомендаціях, дозволять курсантам, студентам, слухачам уникнути багатьох помилок у текстовій частині та оформленні курсової роботи та, в цілому, сприятиме її якісному виконанню.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Метою написання курсової роботи є розвиток у курсантів, студентів, слухачів здібностей до самостійного наукового дослідження.

Для реалізації цієї мети необхідно вирішити такі основні завдання:

- ретельно вивчити відповідні нормативно-правові джерела;
- глибоко опрацювати спеціальну наукову та методологічну літературу;
- проаналізувати й осмислити фактичні дані;
- систематизувати та правильно використати статистичний матеріал;
- логічно та послідовно викласти свої думки на папері (комп'ютері);
- правильно оформити науковий апарат;
- зуміти стисло та чітко доповісти на захисті про результати своїх досліджень.

Вже перша курсова робота повинна включати в себе елементи наукового дослідження, показати вміння використовувати надбані теоретичні знання, творчу ініціативу й активність, курсанта, студента, слухача.

2. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

2.1. Науковість, що передбачає творчий підхід до обраної теми, правильне та глибоке висвітлення всіх її аспектів, усвідомлення результатів дослідження та вміння робити узагальнення, висновки та рекомендації щодо вдосконалення досліджуваної проблеми.

Науковий рівень курсової роботи визначається не її обсягом, а якістю, тобто її науково-теоретичним рівнем і практичною значимістю. У курсовій роботі необхідно не тільки розкрити тему, описати матеріал, але й отримати з нього інформацію кримінально-правового, компаративного, історичного, соціально-політичного характеру.

Автор повинен не голосливо відстоювати положення, які висуває, чи перераховувати чужі точки зору, а дати критичний аналіз матеріалу, зробити чіткі й логічні висновки.

2.2. Логічно-послідовне викладення матеріалу. Усі розділи роботи та ілюстративний (статистичний) матеріал повинні бути взаємопов'язаними між собою.

2.3. Самостійність її виконання. Ця вимога має два аспекти: по-перше – курсант, студент, слухач виконує курсову роботу одноосібно, без співавторства, а по-друге – використання літератури та джерел передбачає не механічне їх переписування, а переслідує мету відбору автором необхідних фактів і даних для самостійного аналізу та характеристики досліджуваного питання теми, повинно сприяти більш глибокому обґрунтуванню висновків.

Робота, виконана не самостійно, а як результат переписування джерел повертається курсанту, студенту, слухачу для переробки.

2.4. Грамотність, культура та правильність оформлення. Робота повинна бути охайною, не мати стилістичних та орфографічних помилок.

2.5. *Обсяг курсової роботи* має складати 30-35 сторінок і не повинен перевищувати 35 друкованих сторінок основного тексту. Значне перевищення встановленого обсягу свідчить про те, що курсант (студент, слухач) погано орієнтується в матеріалі, не вміє відібрати головного, найбільш суттєвого. Разом з тим, занадто малий обсяг (до 20 сторінок) роботи не дозволяє достатньо розкрити тему.

2.6. Пропорційність обсягу всіх структурних частин роботи. Зокрема, вступ і висновки в сумі не повинні перевищувати 20 відсотків її загального обсягу.

У разі значних відхилень від вимог до роботи, вона повертається курсанту, студенту, слухачу для доопрацювання чи переробки.

3. ПОСЛІДОВНІСТЬ ЕТАПІВ ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

3.1. Вибір теми та схвалення її на кафедрі

Перед тим, як вибрати тему курсової роботи курсант, студент, слухач повинен урахувати: власний інтерес до певної наукової проблеми; ступінь особистого ознайомлення з обраною для дослідження темою; характер та обсяг практично доступних для використання нормативних, наукових, статистичних та інших джерел і матеріалів. Курсанту (студенту, слухачу) надається право самостійно вибрати тему із запропонованого переліку курсових робіт. Після того, як курсант, студент, слухач вибрав тему курсової роботи, вона затверджується кафедрою, йому призначається науковий керівник, який визначає загальний напрям роботи, оцінює результати окремих етапів її виконання.

3.2. Складання календарного графіку виконання роботи

Після затвердження теми курсант, студент, слухач у найкоротший термін повинен скласти календарний графік виконання курсової роботи й узгодити його з науковим керівником. Календарний графік має бути реальним. Чітке дотримання термінів виконання роботи дозволить своєчасно закінчити курсову, врахувати зауваження керівника, усунути недоліки, здати її на кафедру та вийти на захист. Організація часу на розробку теми не входить до обов'язків наукового керівника. Це справа самого курсанта, студента, слухача.

3.3. Добір і опрацювання літератури

Для написання якісної курсової роботи потрібен ретельний і обміркований добір літератури, складання загальної бібліографії. Ознайомлення з літературою здійснюється під час вивчення теми у ході навчального процесу. Далі, під час написання курсової роботи проводиться систематизація джерел.

До складу бібліографії мають бути віднесені вітчизняні та міжнародні нормативні матеріали, підручники, навчальні посібники, довідники, збірники, словники, енциклопедії, монографії, матеріали наукових конференцій, журнальні та газетні статті тощо.

Вивчення літератури та дослідження проблеми повинні проводитись в історичному аспекті – від історії питання, його теоретичних засадах, до сучасного етапу, практичної реалізації, перспектив розвитку. Це дозволяє вивчити явище чи проблему в динаміці, виявити тенденції розвитку, науково спрогнозувати її.

Після підбору літератури слід розпочинати її вивчення, систематизацію, конспектування. Виконуючи цю роботу, необхідно пам'ятати, що вивчення – це не лише механічне засвоєння інформації, а й активний творчий процес, спрямований на вирішення поставлених завдань. Працюючи над тією чи іншою монографією чи статтею, слід конспектувати основні положення, точки зору, висновки та

обґрунтування. Кожну виписку рекомендується робити на окремих аркушах з вказівкою всіх вихідних даних видання, що дасть змогу зробити правильне посилання на літературу.

Під час роботи над теоретичною літературою курсант, студент, слухач повинен зуміти дати аналіз прочитаної праці, критично розібрати концепції автора, відзначивши їх сильні та слабкі сторони. Особливу увагу слід звернути на питання, що не знайшли висвітлення у сучасній літературі чи були лише поставленими у працях дослідників. Якщо з даної проблеми існує декілька точок зору, то автор курсової роботи повинен коротко викласти кожен з них, дати їм критичну оцінку й обґрунтувати, чому він дотримується тієї чи іншої концепції, чи висунути та довести власну точку зору.

Слід пам'ятати, що якісне написання курсової роботи забезпечується використанням (вивченням) не одного джерела, а декількох, як рекомендованих, так і вибраних самостійно.

3.4. Складання плану курсової роботи

Одним з суттєвих питань підготовки курсової роботи є складання плану, без якого неможливо глибоко проникнути в суть досліджуваної проблеми. Робота над складанням плану, як правило, поділяється на два етапи. Спочатку складається попередній план, визначаються основні напрями дослідження, коло питань, які необхідно висвітлити. Після вивчення джерел план корегується, відшліфовуються формулювання питань. У вищій школі не існує обов'язкових норм для розробки плану, все залежить від теми, що досліджується. *Важливо, щоб план курсової роботи був логічним і послідовним.*

3.5. Написання тексту курсової роботи

Структура курсової роботи

Після вивчення літератури, та складання плану курсант, студент, слухач приступає до написання тексту курсової роботи.

Текстова частина є основною та найбільш важливою в курсовій роботі, тому на неї слід звернути особливу увагу.

Загальними вимогами до неї є:

- чіткість побудови та конкретність викладення;
- логічно-послідовне викладення матеріалу;
- доказовість аргументації та доказовість висновків.

Незважаючи на спільність вимог кожна тема має свої особливості, які необхідно враховувати як у процесі складання плану, так і написання тексту.

Курсова робота повинна містити:

1. Титульний аркуш.
2. Зміст
3. Вступ.
4. Основну частину (розділи, підрозділи).
5. Висновки.
6. Список використаних джерел.
7. Додатки.

Кожна структурна частина курсової роботи починається з нової сторінки.

1. *Титульний аркуш* – обов'язковий елемент курсової роботи, де зазначається офіційна назва відомства, до якого належить навчальний заклад; навчального закладу та кафедри, де виконується робота; повна назва теми курсової роботи; курс на якому навчається автор; прізвище, ініціали автора та наукового керівника, його вчений ступінь і звання; місто та рік виконання (Додаток 1).

2. *Зміст* (план роботи), що відображає структуру дослідження (вступ, розділи, підрозділи, пункти, висновки, список використаних джерел, додатки) з означенням найменування та номерів початкових сторінок усіх структурних елементів (Додаток 3).

Назви заголовків усередині тексту повинні відповідати назвам у змісті.

3. *Вступ* – розкриває сутність, стан наукової задачі та її значущість. Найбільш оптимальним є вступ, в якому:

- обґрунтовується актуальність теми, її наукове та практичне значення;
- аргументується вибір об'єкту та предмету дослідження;
- визначається мета та конкретні завдання дослідження;
- визначаються методи наукового дослідження теми;
- вказується структура дослідження (вступ, розділи, підрозділи, висновки, список використаних джерел, додатки, загальний обсяг роботи);
- зазначається короткий перелік видів використаних джерел.

Приблизний обсяг вступу – 2-3 друкованих сторінки.

4. *Основна частина* – розкриває зміст дослідження, в якій подають: критичний огляд літератури за темою, проблемні питання та свої пропозиції щодо їх розв'язання.

У залежності від теми курсової роботи основна частина може складатися з різної кількості розділів, підрозділів, пунктів.

Мінімальними вимогами до основної частини дослідження є такі – курсова робота повинна мати не менше двох, і не більше трьох розділів, кожен з яких повинен містити не менше двох підрозділів (Додаток 2).

Назви заголовків мають бути стислими та відповідати меті та змісту роботи.

Не допускається повторення назви теми роботи у назві одного з розділів. Кожний розділ повинен закінчуватися короткими узагальненнями та висновками.

5. *Висновки* завершують курсову роботу. У стислій формі викладаються основні положення дослідження, а також рекомендації та пропозиції наукового практичного характеру, що складають предмет захисту.

6. *Список використаних джерел* складається лише з тих джерел, що були використаними у процесі написання курсової роботи.

Список використаних джерел слід розміщувати одним із таких способів: у порядку появи посилань у тексті (найбільш зручний для користування і рекомендований при написанні курсової роботи), в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, у хронологічному порядку (Додаток 4).

Робота має містити не менш, як 30 різного виду джерел (нормативно-правові акти, підручники, монографії, наукові статі у фахових виданнях, довідники, статистичний матеріал тощо).

7. *Додатки* створюються для кращої наочності та запобігання перевантаженню тексту курсової роботи схемами, таблицями, витягами з нормативних актів, вироками, діаграмами, формулами, гістограмами тощо. У додатках також відображаються статистичні дані судових, правоохоронних та інших органів, результати анкетування співробітників правоохоронних органів, суддів, а також інших респондентів.

4. ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

4.1. Загальні вимоги

Під оформленням роботи слід розуміти не тільки її опрацювання, оформлення титульної сторінки, грамотність тощо, а й правильне подання наукового апарату (цитування, посилання на наукові джерела, виноски, список використаних джерел).

Курсову роботу друкують за допомогою комп'ютера на одній сторінці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм). Обсяг основного тексту курсової роботи повинен становити не менше як 25 сторінок.

Зазначений вище обсяг дослідження розрахований на використання при його оформленні комп'ютерів із застосування шрифтів текстового редактора Word розміру 14 з полуторним міжрядковим інтервалом на папері формату А4. Текст курсової роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів:

- лівий – не менше 20 мм;
- правий – не менше 10 мм;
- верхній – не менше 20 мм;
- нижній – не менше 20 мм.

Шрифт друку повинен бути чітким, стрічка чорного кольору середньої жирності. Щільність тексту курсової роботи повинна бути однаковою.

Текст основної частини курсової роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Заголовки структурних частин курсової роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту з їх виділенням жирним шрифтом.

Заголовки підрозділів і пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовків не ставлять. Перенос слів у заголовках не дозволяється (Додаток 3). Назви підрозділів теж виділяють у тексті жирним шрифтом.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервалам.

Кожна структурна частина курсової роботи повинна починатися з нової сторінки. Підрозділи по тексту можуть починатися з половини сторінки.

До загального обсягу курсової роботи не входять додатки, список використаних джерел, таблиці, схеми тощо, які повністю займають площу сторінки. Але всі сторінки зазначених елементів курсової роботи підлягають нумерації на загальних засадах.

Текст роботи викладається від третьої особи або у формі безособових речень, уникаючи займенників «я» та «ми». Рекомендується вживати слово «автор».

4.2. Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, таблиць подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою курсової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок дослідження. *На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.*

Такі структурні частини курсової роботи, як зміст, вступ, висновки, список використаних джерел не мають порядкового номеру. Звертаємо увагу на те, що всі аркуші, на яких розміщені згадані структурні елементи курсової роботи, нумерують звичайним чином. Не нумерують лише їх заголовки, тобто не можна друкувати: «I. ВСТУП». Треба друкувати виключно слово «ВСТУП».

Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Весь заголовок розділу виділяють жирним шрифтом.

Розділи послідовно у порядку розташування їх у роботі нумеруються однією цифрою, підрозділи у межах кожного розділу – двома з розділовими знаками (крапками) між ними, пункти – трьома.

Наприклад:

РОЗДІЛ 1 ОСНОВИ ТЕОРІЇ ПРО СКЛАД ЗЛОЧИНУ

1.1. Зміст та значення теорії про склад злочину

1.1.1. Поняття складу злочину

1.1.2. Елементи і ознаки складу злочину

1.1.3. Види складів злочину

Додатковий матеріал: ілюстрації (схеми, графіки) і таблиці можна подавати в курсовій роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, на наступній сторінці або у додатках.

Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках.

Номер ілюстрації або таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Рис. 1.2. (другий рисунок першого розділу).

Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. Назви таблиць - над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери.

4.3. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела

Оформлення наукового апарату є наочним свідченням уміння курсанта, студента, слухача працювати над літературою. Слід робити посилання на кожне запозичене положення чи точку зору. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг.

Посилання необхідно робити таким чином: у тому місці тексту, що потребує посилання, розкриваються квадратні дужки, всередині яких ставиться порядковий номер необхідного джерела. Порядковий номер джерела у квадратних дужках повинен відповідати порядковому номеру джерела у списку використаних джерел. Далі, у дужках, після коми, ставиться мала літера «с» з крапкою наприкінці, і номер (номери) сторінки (сторінок) використаного джерела, після чого квадратна дужка закривається.

Наприклад, «...якщо ж закони конфліктують між собою, то вирішальне слово повинно належати саме Верховному суду [18, с. 106-108] ...». Де, перша цифра «18» означає номер роботи у списку використаних джерел, а інші – «106-108» – сторінки.

Посилання на додатковий матеріал курсової роботи вказують порядковим номером додатку, наприклад, «табл. 12» або «рис.1.2».

Цитати наводяться для підтвердження власних аргументів або критичного аналізу того чи іншого друкованого твору. Науковий етикет вимагає точно

відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором. Текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, в якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання. Кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело.

4.4. Оформлення списку використаних джерел

Розміщується після висновків. Складають безпосередньо за друкованим твором або виписують з каталогів і бібліографічних покажчиків повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв і т. ін.

Список використаних джерел слід розміщувати одним із таких способів: у порядку появи посилань у тексті (найбільш зручний для користування, рекомендований при написанні курсової роботи), в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків, у хронологічному порядку. При цьому необхідно дотримуватись вимог державного стандарту (Додаток 4).

5. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Після написання та належного оформлення курсової роботи курсант, студент, слухач здає її на кафедру. Керівник готує відзив на курсову роботу. У разі необхідності робота повертається на доопрацювання.

Допуском курсової роботи до захисту є позитивний відзив на неї наукового керівника.

На захисті курсової роботи курсант, студент, слухач у своїй доповіді (до 5 хв.) інформує комісію про основні завдання, що стояли перед дослідженням, стисло викладає основний зміст роботи, робить висновки та пропозиції. Зупиняється на тих недоліках, на які вказав науковий керівник. Якщо курсант, студент, слухач не погоджується з деякими зауваженнями, йому потрібно навести аргументи на захист своєї точки зору.

Доповідь курсанта (студента, слухача), відповіді на запитання та зауваження членів комісії й аудиторії повинні бути науково обґрунтованими.

Курсова робота оцінюється комісією за результатами захисту з урахуванням оцінки наукового керівника, зазначеної у рецензії. Остаточна оцінка вноситься у відомість та залікову книжку курсанта (студента, слухача) і перегляду (перезахисту) не підлягає.

У випадку, коли курсант, студент, слухач на захисті отримає незадовільну оцінку, комісія приймає рішення про повторний захист або про зміну теми курсової роботи. Якщо курсант, студент, слухач удруге не захистить курсову роботу, вирішується питання про подальше навчання у навчальному закладі.

6. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

6.1. Підготовка курсової роботи

№	Вид навчальної роботи	К-ть балів
1.	Своєчасність вибору теми курсової роботи	2
2.	Своєчасність розроблення та узгодження плану к/р	3
3.	Збір необхідних матеріалів та їх опрацювання	10
4.	Дотримання графіку написання курсової роботи	5
5.	Урахування зауважень наукового керівника	10
6.	Подання в установлені строки к/р на цикл	5
7.	Відповідність змісту к/р обраній темі, дотримання правил оформлення, допуск до її публічного захисту	40
Усього		70

6.2. Захист курсової роботи

№	Вид навчальної роботи	К-ть балів
1.	Зовнішнє оформлення к/р та відповідність вимогам щодо структури	5
2.	Виступ курсанта (студента) на публічному захисті	10
3.	Відповіді курсанта (студента) на запитання членів комісії та зауваження наукового керівника, зазначені у рецензії	10
4.	Апробація курсової роботи	3
5.	Дотримання процедури публічного захисту курсової роботи	2
Усього		30

6.3. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
64-74	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

- «**ВІДМІННО**» (A) – якщо виявлено: всебічні, систематизовані, глибокі знання програмного матеріалу; уміння вільно виконувати завдання; знання основної і додаткової літератури на рівні творчого використання; грамотне та логічне викладення інформації; самостійність роботи; наявність не більше 1-2 незначних помилок (через неухважність, обмовки); повнота виконання практичної частини; наявність висновків; обов'язкова наявність додатків.
- «**добре**» (B) – якщо виявлено: повні знання програмного матеріалу; успішне виконання завдань і засвоєння основної літератури на рівні аналогічного відтворення; логічна послідовність; зрозумілість викладеного матеріалу; наявність не більше 2-3 незначних помилок; можлива деяка неповнота відповіді; правильність виконання практичної частини; наявність висновків; обов'язкова наявність додатків;
- «**добре**» (C) – якщо виявлено: достатні знання програмного матеріалу; успішне виконання завдань і засвоєння основної літератури на рівні аналогічного відтворення; певна логічна послідовність; зрозумілість викладеного матеріалу; наявність не більше 3-4 незначних помилок; можлива деяка неповнота відповіді або невірність літературної мови, правильність виконання практичної частини, без суттєвих помилок; наявність висновків; бажана наявність додатків;

- **«задовільно» (D)** – якщо виявлено: не досить повні знання основного програмного матеріалу; здатність виконати завдання на рівні репродуктивного відтворення; наявність не більше 1-2 суттєвих помилок (на прикладі невміння використовувати знання в конкретній практичній ситуації); неповна відповідь; наявність висновків;
- **«задовільно» (E)** – якщо виявлено: не досить повні знання основного програмного матеріалу, недостатня здатність до виконання завдань на рівні репродуктивного відтворення; наявність не більше 2-3 суттєвих помилок (на прикладі невміння використовувати знання в конкретній практичній ситуації); неповна відповідь, незв'язна її побудова; наявність висновків, що не відтворюють завдання дослідження;
- **«незадовільно» (FX)** – якщо виявлено: відсутність знання або нерозуміння більшої або найбільш суттєвої частини матеріалу; суттєві помилки, які не виправлені; нелогічне викладання матеріалу; суттєві помилки при виконанні практичної частини; недосяжність мети практичної частини завдання; відсутність висновків;
- **«незадовільно» (F)** – якщо виявлено: відсутність знання або нерозуміння більшої або найбільш суттєвої частини матеріалу; суттєві помилки, які не виправлені; нелогічне та непослідовне викладання матеріалу; суттєві помилки при виконанні теоретичної та практичної частини; недосяжність мети практичної частини завдання; відсутність висновків.

7. ТЕМИ КУРСОВИХ РОБІТ

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

1. Поняття та предмет кримінального права.
2. Завдання кримінального права.
3. Функції кримінального права України.
4. Принципи кримінального права.
5. Система кримінального права.
6. Взаємозв'язок кримінального права з іншими галузями права.
7. Взаємозв'язок кримінального права з юридичними та неюридичними дисциплінами.
8. Проблеми удосконалення кримінального права на сучасному етапі реформування кримінальної юстиції в Україні.
9. Історія розвитку кримінального законодавства України: питання Загальної частини.
10. «Права, за якими судиться малоросійський народ» 1743 р.: загальна характеристика.
11. «Уложення про покарання кримінальні і виправні» 1845 р.: історія створення, особливості структури та змісту Загальної частини.
12. Кримінальне Уложення 1903 р.: історія створення, особливості структури та змісту Загальної частини.
13. Кримінальний кодекс УСРР 1922 р.: історія створення, особливості структури та змісту Загальної частини.
14. Кримінальний кодекс УСРР 1927 р.: історія створення, особливості структури та змісту Загальної частини.
15. Кримінальний кодекс УРСР 1960 р.: історія створення, особливості структури та змісту Загальної частини.
16. Наука кримінального права: питання Загальної частини.
17. Антропологічний напрям у кримінально-правовій науці.
18. Класичний напрям у кримінально-правовій науці.
19. Соціологічний напрям у кримінально-правовій науці.
20. Закон про кримінальну відповідальність.
21. Тлумачення закону про кримінальну відповідальність.
22. Характеристика останніх змін до Загальної частини КК України.
23. Кримінальна відповідальність за законодавством зарубіжних країн.
24. Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі.
25. Чинність закону про кримінальну відповідальність у просторі.
26. Видача злочинців: національне та міжнародно-правове регулювання і практика реалізації.
27. Імплементация норм міжнародного права у кримінальне законодавство України.
28. Вчення про злочин у теорії кримінального права.
29. Ознаки злочину та відмінність злочину від інших правопорушень.
30. Класифікація злочинів.

31. Проблеми запровадження кримінальних проступків у кримінальне законодавство України.
32. Вчення про склад кримінального правопорушення: поняття, історія становлення, сучасні проблеми, перспективи розвитку.
33. Склад злочину: поняття, значення, зміст, ознаки.
34. Обов'язкові і факультативні ознаки складу злочину.
35. Об'єкт злочину.
36. Предмет злочину.
37. Об'єктивна сторона складу злочину.
38. Причинний зв'язок у кримінальному праві.
39. Факультативні ознаки об'єктивної сторони складу злочину: поняття, види та їх загальна характеристика.
40. Суб'єкт злочину: поняття, види, зміст.
41. Поняття неосудності та її критерії.
42. Обмежена осудність: теоретичні та практичні проблеми.
43. Суб'єктивна сторона складу злочину.
44. Концепції вини у теорії кримінального права.
45. Поняття та форми вини у кримінальному праві.
46. Умисел та його види.
47. Необережність та її види у кримінальному праві.
48. Складна (змішана) форма вини та її значення.
49. Мотив і мета складу злочину.
50. Поняття та види помилок у кримінальному праві.
51. Поняття й види стадій вчинення злочину.
52. Закінчений злочин.
53. Незакінчений злочин та його види.
54. Готування до злочину.
55. Замах на злочин та його види.
56. Добровільна відмова від доведення злочину до кінця та її значення.
57. Форми співучасті у кримінальному праві.
58. Види співучасників злочину за кримінальним законом.
59. Причетність до злочину та її види.
60. Поняття та загальна характеристика множинності злочинів.
61. Поняття та види одиничного злочину.
62. Повторність як вид множинності злочинів.
63. Сукупність як вид множинності злочинів.
64. Рецидив як вид множинності злочинів.
65. Обставини, що виключають злочинність діяння: поняття, види та загальна характеристика.
66. Необхідна оборона як обставина, що виключає злочинність діяння.
67. Уявна оборона як обставина, що виключає злочинність діяння.
68. Затримання особи, що вчинила злочин як обставина, що виключає злочинність діяння.
69. Крайня необхідність як обставина, що виключає злочинність діяння.

70. Фізичний або психічний примус як обставина, що виключає злочинність діяння.
71. Виконання наказу або розпорядження як обставина, що виключає злочинність діяння.
72. Діяння, пов'язане з ризиком як обставина, що виключає злочинність діяння.
73. Виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття злочинної організованої групи чи злочинної організації як обставина, що виключає злочинність діяння.
74. Поняття та види звільнення від кримінальної відповідальності.
75. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям.
76. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням винного з потерпілим.
77. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки.
78. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з із зміною обстановки.
79. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності.
80. Вчення про покарання у теорії кримінального права.
81. Поняття і мета покарання за кримінальним законом України.
82. Система та види покарань за кримінальним законом України.
83. Основні покарання за кримінальним законом України.
84. Додаткові покарання за кримінальним законом України.
85. Покарання, що можуть призначатися і як основні, і як додаткові.
86. Штраф як вид кримінального покарання.
87. Позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу як вид кримінального покарання.
88. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як вид кримінального покарання.
89. Громадські роботи як вид кримінального покарання.
90. Виправні роботи як вид кримінального покарання.
91. Службові обмеження для військовослужбовців як вид кримінального покарання.
92. Конфіскація майна як вид покарання.
93. Арешт як кримінальне покарання.
94. Обмеження волі як кримінальне покарання.
95. Тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців як вид кримінального покарання.
96. Позбавлення волі на певний строк як вид кримінального покарання.
97. Довічне позбавлення волі як вид кримінального покарання.
98. Принципи призначення покарання за кримінальним законодавством України.
99. Загальні засади призначення покарання за кримінальним законодавством України.
100. Обставини, які пом'якшують покарання.
101. Обставини, які обтяжують покарання.
102. Призначення покарання за закінчений злочин та злочин, вчинений у співучасті.
103. Призначення покарання за наявності обставин, що його пом'якшують.

104. Призначення покарання за незакінчений злочин та за злочин, вчинений у співучасті.
105. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом.
106. Призначення покарання за сукупністю злочинів.
107. Призначення покарання за сукупністю вироків.
108. Обчислення строків покарання та правила складання покарання та зарахування строку попереднього ув'язнення.
109. Звільнення від покарання за кримінальним законом України.
110. Звільнення від покарання у зв'язку із втратою особою суспільної небезпечності.
111. Звільнення від відбування покарання за кримінальним законом України.
112. Звільнення від відбування покарання з випробуванням.
113. Звільнення від відбування покарання у зв'язку із закінченням строків давності виконання обвинувального вироку.
114. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання.
115. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким.
116. Звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років.
117. Звільнення від відбування покарання за хворобою.
118. Звільнення від покарання у зв'язку з амністією.
119. Звільнення від покарання у зв'язку з помилюванням.
120. Погашення та зняття судимості.
121. Заходи кримінально-правового впливу: поняття, мета, суб'єкти застосування, види.
122. Примусові заходи медичного характеру та примусове лікування.
123. Спеціальна конфіскація (ст. 96-1 КК).
124. Випадки застосування спеціальної конфіскації (ст. 96-2 КК).
125. Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб.
126. Особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх.
127. Особливості призначення кримінальних покарань щодо неповнолітніх.
128. Особливості звільнення неповнолітніх від кримінального покарання.
129. Особливості звільнення неповнолітніх від відбування кримінального покарання.
130. Особливості погашення та зняття судимості щодо неповнолітніх.

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

1. Система Особливої частини КК України та перспективи її подальшого вдосконалення.
2. Наука кримінального права: питання Особливої частини.
3. Наукові основи кваліфікації злочинів.
4. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти основ національної безпеки України.
5. Дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади (ст. 109 КК).
6. Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України (ст. 110 КК).
7. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України (ст. 110-2).
8. Державна зрада (ст. 111 КК).
9. Посягання на життя державного чи громадського діяча (ст. 112 КК).
10. Диверсія (ст. 113 КК).
11. Перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань (ст. 114-1).
12. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти життя та здоров'я особи.
13. Умисне вбивство (ст. 115 КК).
14. Привілейовані вбивства (ст. ст. 116-118 КК).
15. Доведення до самогубства (ст. 120 КК).
16. Умисне тяжке тілесне ушкодження (ст. 121 КК).
17. Умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження (ст. 122 КК).
18. Умисне легке тілесне ушкодження (ст. 125 КК).
19. Побой і мордування (ст. 126 КК).
20. Каткування (ст. 127 КК).
21. Погроза вбивством (ст. 129 КК).
22. Зараження венеричною хворобою (ст. 133 КК).
23. Незаконне проведення абортів (ст. 134 КК).
24. Залишення в небезпеці та ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані (ст. ст. 135-136 КК).
25. Незаконна лікувальна діяльність (ст. 138 КК).
26. Ненадання допомоги хворому медичним працівником (ст. 139 КК).
27. Неналежне виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником (ст. 140 КК).
28. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти волі, честі та гідності особи.
29. Незаконне позбавлення волі або викрадення людини (ст. 146 КК).
30. Захоплення заручників (ст. 147 КК).
31. Торгівля людьми або інша незаконна угода щодо передачі людини (ст. 149 КК).

32. Експлуатація дітей та використання малолітньої дитини для заняття жебрацтвом (ст. ст. 150, 150-1 КК).
33. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.
34. Згвалтування (ст. 152 КК).
35. Примушування до вступу в статевий зв'язок (ст. 154 КК).
36. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина.
37. Перешкоджання здійсненню виборчого права або права брати участь у референдумі, роботі виборчої комісії або комісії з референдуму чи діяльності офіційного спостерігача (ст. 157 КК).
38. Надання неправдивих відомостей до органу ведення Державного реєстру виборців або фальсифікація виборчих документів, документів референдуму, підсумків голосування або відомостей Державного реєстру виборців (ст. 158).
39. Підкуп виборця, учасника референдуму (ст. 160 КК).
40. Порушення рівноправності громадян, залежно від їх расової, національної належності, релігійних переконань, інвалідності та за іншими ознаками (ст. 161 КК).
41. Порушення недоторканості житла (ст. 162 КК).
42. Порушення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються засобами зв'язку або через комп'ютер (ст. 163 КК).
43. Перешкоджання законній професійній діяльності журналістів (ст. 171 КК).
44. Грубе порушення законодавства про працю та угоди про працю (ст. ст. 172, 173 КК).
45. Посягання на здоров'я людей під приводом проповідувань релігійних віровчень чи виконання релігійних обрядів (ст. 181 КК).
46. Порушення недоторканості приватного життя (ст. 182 КК).
47. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти власності.
48. Крадіжка (ст. 185 КК).
49. Грабіж (ст. 186 КК).
50. Розбій (ст. 187 КК).
51. Вимагання (ст. 189 КК).
52. Шахрайство (ст. 190 КК).
53. Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК).
54. Заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК).
55. Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво (ст. 197-1 КК).
56. Поняття, види та загальна характеристика злочинів у сфері господарської діяльності.
57. Виготовлення, зберігання, придбання, перевезення, пересилання, ввезення в Україну з метою використання при продажу товарів, збуту або збут підірваних

- грошей, державних цінних паперів, білетів державної лотереї, марок акцизного податку чи голографічних захисних елементів (ст. 199 КК).
58. Контрабанда (ст. 201 КК).
 59. Незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів (ст. 204 КК).
 60. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом (ст. 209 КК).
 61. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) (ст. 212 КК).
 62. Порушення порядку здійснення операцій з металобрухтом (ст. 213 КК).
 63. Незаконне використання інсайдерської інформації (ст. 232-1 КК).
 64. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти довкілля.
 65. Порушення правил екологічної безпеки (ст. 236 КК).
 66. Незаконне полювання (ст. 248 КК).
 67. Незаконне зайняття рибним, звіриним або іншим водним добувним промислом (ст. 249 КК).
 68. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти громадської безпеки.
 69. Створення злочинної організації (ст. 255 КК).
 70. Бандитизм (ст. 257 КК).
 71. Терористичний акт (ст. 258 КК).
 72. Сприяння вчиненню терористичного акту та фінансування тероризму (ст. ст. 258-4, 258-5 КК).
 73. Створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань (ст. 260 КК).
 74. Викрадення, привласнення, вимагання вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживанням службовим становищем (ст. 262 КК).
 75. Порушення правил поведіння з вибуховими, легкозаймистими та їдкими речовинами або радіоактивними матеріалами (ст. 267 КК).
 76. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти безпеки виробництва.
 77. Порушення вимог законодавства про охорону праці (ст. 271 КК).
 78. Порушення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою (ст. 272 КК).
 79. Загальна характеристика злочинів проти безпеки руху та експлуатації транспорту.
 80. Порушення правил безпеки руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту (ст. 276 КК).
 81. Блокування транспортних комунікацій, а також захоплення транспортного підприємства (ст. 279 КК).
 82. Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами (ст. 286 КК).
 83. Незаконне заволодіння транспортним засобом (ст. 289 КК).
 84. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти громадського порядку та моральності.
 85. Масові заворушення (ст. 294 КК).
 86. Заклики до вчинення дій, що загрожують громадському порядку (ст. 295 КК).

87. Хуліганство (ст. 296 КК).
88. Наруга над могилою, іншим місцем поховання або над тілом померлого (ст. 297 КК).
89. Жостоке поводження з тваринами (ст. 299 КК).
90. Загальна характеристика злочинів у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інших злочинів проти здоров'я населення.
91. Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів чи фальсифікованих лікарських засобів (ст. 305 КК).
92. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 307 КК).
93. Викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем (ст. 308 КК).
94. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту (ст. 309 КК).
95. Порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів (ст. 320 КК).
96. Загальна характеристика злочинів у сфері охорони державної таємниці, недоторканості державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації.
97. Розголошення державної таємниці (ст. 328 КК).
98. Втрата документів, що містять державну таємницю (ст. 329 КК).
99. Незаконне переправлення осіб через державний кордон України (ст. 332 КК).
100. Ухилення від призову на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу (ст. 335 КК).
101. Ухилення від призову за мобілізацією (ст. 336 КК).
102. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян та злочинів проти журналістів.
103. Опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (ст. 342 КК).
104. Погроза або насильство щодо працівника правоохоронного органу (ст. 345 КК).
105. Погроза або насильство щодо журналіста, посягання на життя журналіста (ст. ст. 345-1, 348-1 КК).
106. Посягання на життя працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця (ст. 348 КК).
107. Захоплення представника влади або працівника правоохоронного органу як заручника (ст. 349 КК).

108. Поняття, види та загальна характеристика злочинів у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.
109. Несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж та мереж електрозв'язку (ст. 361 КК).
110. Поняття, види та загальна характеристика злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.
111. Зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК).
112. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК).
113. Службова недбалість (ст. 367 КК).
114. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК).
115. Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі (ст. 369 КК).
116. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти правосуддя.
117. Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності (ст. 372 КК).
118. Примушування давати показання (ст. 373 КК).
119. Невиконання судового рішення (ст. 382 КК).
120. Незаконні дії щодо майна, на яке накладено арешт, заставленого майна, яке описано чи підлягає конфіскації (ст. 388 КК).
121. Ухилення від покарання, не пов'язаного з позбавленням волі (ст. 389 КК).
122. Умисне невиконання угоди про примирення або про визнання винуватості (ст. 389-1 КК).
123. Ухилення від відбування покарання у виді обмеження волі та виді позбавлення волі (ст. 390 КК).
124. Злісна непокора вимогам адміністрації установи виконання покарань (ст. 391 КК).
125. Дії, що дезорганізують роботу установ виконання покарань (ст. 392 КК).
126. Втеча з місця позбавлення волі або з під-варти чи зі спеціалізованого лікувального закладу (ст. ст. 393, 394 КК).
127. Порушення правил адміністративного нагляду (ст. 395 КК).
128. Приховування злочину (ст. 396 КК).
129. Загальна характеристика злочинів проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини).
130. Непокора (ст. 402 КК).
131. Невиконання наказу (ст. 403 КК).
132. Опір начальникові або примушування його до порушення службових обов'язків (ст. 404 КК).
133. Порушення статутних правил взаємовідносин між військовослужбовцями за відсутності відносин підлеглості (ст. 406 КК).
134. Самовільне залишення військової частини або місця служби (ст. 407 КК).
135. Дезертирство (ст. 408 КК).

136. Перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень (ст. 426-1 КК).
137. Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.
138. Пропаганда війни (ст. 436 КК).
139. Виготовлення, поширення комуністичної, нацистської символіки та пропаганда комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарного режиму (ст. 346-1 КК).
140. Планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни (ст. 437 КК).
141. Найманство (ст. 447 КК).
142. Загальна характеристика Особливої частини кримінального права зарубіжних країн (на прикладі однієї або кількох держав).
143. Загальна характеристика Модельного кримінального кодексу для країн-учасниць СНД 1996 р.
144. Загальна характеристика проекту Кодексу України про кримінальні проступки (питання Особливої частини).
145. Характеристика стану останніх змін до Особливої частини КК України.

Додаток 1
(зразок оформлення титульної сторінки)

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ
Юридичний факультет
Кафедра кримінального, кримінально-виконавчого права та кримінології

КУРСОВА РОБОТА

з навчальної дисципліни «Кримінальне право»

на тему: «СКЛАД КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ»

Курсанта (студента) ____ курсу ____ групи
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
з галузі знань 081 «Право»

(прізвище та ініціали)

Керівник: _____
(посада, вчене звання, науковий ступінь,
прізвище та ініціали)

Національна шкала _____
Кількість балів _____ Оцінка ECTS _____

Члени комісії: _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

Чернігів
2019

(прикладі складання планів курсової роботи із Загальної та Особливої частини)

1. Приблизний план курсової роботи на прикладі тем Загальної частини:

а) *«Суб'єкт злочину»*

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ І ВИДИ СУБ'ЄКТУ ЗЛОЧИНУ

- 1.1. Поняття суб'єкту злочину
- 1.2. Класифікація видів суб'єкту злочину
- 1.3. Фізична особа як суб'єкт злочину
- 1.4. Спеціальний суб'єкт злочину
- 1.5. Юридична особа як суб'єкт кримінальної відповідальності

РОЗДІЛ 2. ОЗНАКИ СУБ'ЄКТУ ЗЛОЧИНУ

- 2.1. Осудність: поняття та критерії
- 2.2. Неосудність: поняття та критерії
- 2.3. Вік, з якого настає кримінальна відповідальність

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

б) *«Поняття та загальна характеристика множинності злочинів»*

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ОСНОВИ ТЕОРІЇ МНОЖИННОСТІ ЗЛОЧИНІВ

- 1.1. Поняття та значення множинності злочинів у теорії кримінального права
- 1.2. Ознаки множинності злочинів
- 1.3. Види множинності злочинів

РОЗДІЛ 2. ОДИНИЧНИЙ ЗЛОЧИН ЯК СТРУКТУРНИЙ ЕЛЕМЕНТ МНОЖИННОСТІ ЗЛОЧИНІВ

- 2.1. Поняття та значення одиничного злочину у теорії кримінального права
- 2.2. Види одиничних злочинів

РОЗДІЛ 3. СУКУПНІСТЬ, ПОВТОРНІСТЬ ТА РЕЦИДИВ ЗЛОЧИНІВ ЯК ВИДИ МНОЖИННОСТІ ЗЛОЧИНІВ

- 3.1. Сукупність злочинів
- 3.2. Повторність злочинів
- 3.3. Рецидив злочинів

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

2. Приблизний план курсової роботи на прикладі тем Особливої частини:

а) *«Поняття, види та загальна характеристика злочинів проти основ національної безпеки України»*

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

1.1. Національна безпека як об'єкт злочинного посягання.

1.2. Поняття злочинів проти основ національної безпеки України.

1.3. Система злочинів проти основ національної безпеки України.

РОЗДІЛ 2. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

2.1. Історія розвитку законодавства про відповідальність за злочини проти основ національної безпеки.

2.2. Характеристика об'єктивних ознак складів злочинів проти основ національної безпеки.

2.3. Характеристика суб'єктивних ознак складів злочинів проти основ національної безпеки.

РОЗДІЛ 3. СПЕЦІАЛЬНІ ПИТАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

3.1. Санкції за злочини проти основ національної безпеки України.

3.2. Звільнення від кримінальної відповідальності за злочини проти основ національної безпеки.

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

б) *«Приховування злочину (ст. 396 КК)»*

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 396 КК «ПРИХОВУВАННЯ ЗЛОЧИНУ»

1.1. Місце злочину, передбаченого ст. 396 КК «Приховування злочину» серед злочинів, як посягають на відносини, що забезпечують своєчасне розкриття та припинення злочинних посягань

1.2. Поняття та ознаки приховування злочину у теорії кримінального права

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 396 КК «ПРИХОВУВАННЯ ЗЛОЧИНУ»

2.1. Характеристика об'єктивних ознак складу злочину, передбаченого ст. 396 КК «Приховування злочину».

2.2. Характеристика суб'єктивних ознак складу злочину, передбаченого ст. 396 КК «Приховування злочину».

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

Додаток 3
(зразок оформлення змісту курсової роботи)

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ 1. ОСНОВИ ТЕОРІЇ ПРО СКЛАД ЗЛОЧИНУ.....	4
1.1 Зміст та значення теорії про склад злочину.....	4
1.2 Поняття складу злочину.....	8
1.3 Елементи і ознаки складу злочину.....	12
1.4 Види складів злочину.....	15
РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕЛЕМЕНТІВ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ.....	19
2.1 Об'єкт злочину.....	19
2.2 Об'єктивна сторона злочину.....	22
2.3 Суб'єкт злочину.....	25
2.4 Суб'єктивна сторона злочину.....	28
ВИСНОВКИ.....	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	33
ДОДАТКИ.....	36

Додаток 4
(зразок оформлення списку використаних джерел)

**Приклади оформлення списку використаних джерел,
відповідно до ДСТУ 8302:2015**

1. Однотомні видання

один автор

Рябчинська О. П. Система покарань в Україні: поняття, значення та принципи побудови: Монографія. Запоріжжя: Акцент Інвест-трейд, 2013. 448 с.

Вереша Р. В. Кримінальне право України. Загальна частина: Навч. посібн. Вид. 3, перероб. та доп. Київ : Алерта, 2014. 352 с.

два автори

Сташис В. В., Бажанов М. И. Преступления против личности в УК УССР и судебной практике. Изд. 2-е, испр. и доп. Харьков: Вища шк., 1987. 216 с.

Зінченко І. О., Тютюгін В. І. Множинність злочинів: поняття, види, призначення покарання: Монографія / За заг. ред. В. І. Тютюгіна. Харків: ФІНН, 2008. 336 с.

три автори

Сичевський В. В., Харитонов Є. І., Олейніков Д. О. Науково-практичний коментар до розділу I Особливої частини Кримінального кодексу України (Злочини проти основ національної безпеки України) / Служба безпеки України. Харків: Право, 2016. 232 с. (Бібліотека слідчого).

чотири і більше авторів

Коллективні політичні права і свободи людини та громадянина в Україні: проблеми теорії та практики: монографія / Є. І. Григоренко та ін.; Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. Харків: [б. в.], 2013. 352 с.

автор (и) та редактор (и) / упорядник (и)

Гель А. П., Семаков Г. С., Яковець І. С. Кримінально-виконавче право України: навч. посіб. / ред. А. Х. Степанюк. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 624 с.

Постанови пленумів Верховного суду України та вищих спеціалізованих судів України в кримінальних та адміністративних провадженнях: (ОФІЦ. ТЕКСТ) / Упоряд. С. А. Кузьмін, М. С. Кучеренко. Київ: ПАЛІВОДА А. В., 2015. 736 с.

автор (и) та перекладач (і)

Беккариа Ч. О преступлениях и наказаниях / вступ. ст. Н. И. Панова; пер. с итал. М. М. Исаев. Киев: Ин Юре, 2014. 240 с. (Памятники правовой мысли).

без автора

Конституція України: наук.-практ. комент. / редкол.: В. Я. Тацій (голова) та ін. 2-ге вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2012. 1128 с.

Кримінальний кодекс України: чинне законодавство із змінами та допов. на 01.09. 2016 року: Офіц. текст. Київ: Алерта, 2016. 192 с.

Настільна книга детектива, прокурора, судді: коментар антикорупційного законодавства / ред. М. І. Хавронюк. Київ: Дакор, 2016. 496 с.

Протидія терористичній діяльності: міжнародний досвід і його актуальність для України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф., 30 верес. 2016 р. Київ: Нац. акад. прокуратури України. 2016. 432 с.

2. Багатотомні видання

Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2016. Т. 1: Історія держави і права України. 848 с.

Кримінальне право України. Загальна частина: підручник: у 2 т. / В. І. Борисов, В. Я. Тацій, В. І. Тютюгін та ін.; за ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна. 5-те вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2015. 528 с.

Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України: у 2-х т. / за заг. ред. П. П. Андрушка, В. Г. Гончаренка, Є. В. Фесенка. 3-тє вид., перероб. та доп. Київ: Алерта; КНТ; Центр учбової літератури, 2009. Т. 1. 964 с.

3. Інші видання

автореферати дисертацій

Яворська В. Г. Забезпечення єдності застосування кримінального законодавства України актами судового тлумачення: автореф. дис ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Львів. держ. ун-т вн. Справ. Львів, 2012. 18 с.

дисертації

Ткаченко В. В. Вчинення злочину за попередньою змовою групою осіб за кримінальним кодексом України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ, 2013. 234 с.

Хавронюк М. І. Кримінальне законодавство України та інших держав континентальної Європи: порівняльний аналіз, проблеми гармонізації: дис... д-ра юрид. наук: 12.00.08 / Львівський держ. ун-т внутрішніх справ. К., 2007. 557 арк. Бібліогр.: арк. 475-557.

архівні документи

Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. *ЦДАВО України* (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8–12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1–3.

стандарти

ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація).

ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ 3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ: Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).

бібліографічні покажчики

Володимир Володимирович Сташис: (до 85-річчя від дня народж. та 60-річчя наук.-пед. і громад. діяльності) / Нац. акад. прав. наук України; упоряд.: В. І. Борисов, В. І. Тютюгін, Л. М. Демидова. Харків: Право, 2010. 108 с. (Біографія і бібліографія вчених-правознавців).

Лисодед О. В. Бібліографічний довідник з криминології (1992–2002) / ред. О. Г. Кальман. Харків: Одіссей, 2003. 128 с.

4. Частина видання

розділ книги

Даньшин І. М. Злочини проти громадського порядку та моральності. *Кримінологія. Загальна та Особлива частини*: підручник / ред. В. В. Голіна. 2-ге вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2009. Розд. 15. С. 138–145.

Тацій В. Я. Повертаючись до питання боротьби зі злочинами у сфері приватизації. *Тацій В. Я. Вибрані статті, виступи, інтерв'ю*. Харків: Право, 2010. С.221–229.

Хряпінський П. Кримінально-правові засоби заохочення у публічному праві України. *Правовий вплив на неправомірну поведінку: актуальні грані*: монографія / за ред.: О. В. Козаченко, Є. Л. Стрельцов. Миколаїв: Іліон, 2016. С. 87–109.

тези, доповідь

Шаповал В. Свобода та "природні права" людини як основа людського виміру права. *Антропология права: філософський та юридичний виміри (стан, проблеми, перспективи)*: матеріали першого всеукр. круглого столу, м. Львів, 16–17 верес. 2005 р. Львів: Край, 2006. С. 286–295.

стаття довідкового видання

Баулін Ю. В. Обставини, що виключають злочинність діяння. *Великий енциклопедичний юридичний словник* / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ: Юрид. думка, 2007. С. 550.

стаття з продовжуваного видання

Семенюк О. Г. Заходи безпеки в системі охорони державної таємниці. *Держава і право. Юридичні науки*. Київ, 2016. Вип. 72. С. 152–166.

стаття з періодичного видання (журнал, газета)

Карпушева І. Ю. Суспільно небезпечна дія та інститут призначення покарання: перспективи розвитку. *Проблеми правознавства і правоохоронної діяльності*. 2009. № 2. С. 277–285.

Тацій В. Я., Тютюгін В. І., Пономаренко Ю. А. Виклики сучасності і кримінальне право. *Голос України*. 2016. 29 січ. (№ 16). С. 6–7.

рецензії

Биков О. Нагальність оптимального міжнародно-правового врегулювання глобальних біоетичних проблем сучасності. *Віче*. 2016. № 1/2. С. 20–21. Рец. на кн.: Третьякова В. Г. Міжнародно-правове регулювання глобальних біоетичних проблем: монографія. Київ: Кондор, 2013. 407 с.

5. Електронні ресурси

Аналіз стану здійснення судочинства в 2015 році (за даними судової статистики). URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/D7F9F72E78DA88ECC2257F730036F282](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/D7F9F72E78DA88ECC2257F730036F282) (дата звернення: 17.03.2017).

Перешивко О. С. Неправомірна вигода як предмет підкупу особи, яка надає публічні послуги. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018. № 1. С. 184–187. URL: http://www.lsej.org.ua/1_2018/51.pdf (дата звернення: 25.03.2018).

6. Законодавчі та нормативні документи

Конституція України: станом на 1 верес. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. Харків: Право, 2016. 82 с.

Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.

Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 р. № 389-VIII. *Голос України*. 2015. 10 черв. (№ 101). С. 4.

Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Дата оновлення: 12.03.2017. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1700-18/page> (дата звернення: 17.03.2017).

Про порядок класифікації надзвичайних ситуацій: постанова Каб. Міністрів України від 15.06.1998 р. № 1099. *Офіційний вісник України*. 1998. № 28. Ст. 1062.